

OP ONGELEGEN TIJD

Hij was een overste der Joden en hij had zijn stand en aanzien op te houden. Niemand kon van hem verwachten, dat hij tot Jezus zou gaan.

En toch ging hij, Nicodémus.

Want deze Nicodémus is niet te trotsch, om aan Jezus' voeten te leeren. Hij is een van de nederigen van hart, want hij, de overste der Joden, erkent, dat Jezus van Nazareth is een leeraar van God gezonden.

Daar is in zijn hart een goed werk begonnen. O, Nicodémus weet dat zelf niet, maar Jezus weet het. De Heiland weet, dat deze overste zeer gaarne het Koninkrijk Gods zou willen binnengaan, maar dat hij den weg niet kent. En daarom, vóór Nicodémus iets gevraagd heeft, wijst de Heiland hem den weg aan.

Natuurlijk is Nicodémus nog niet, waar hij zijn moet. Hij moet niet alleen in Jezus zien een Rabbi, van God gezonden, maar de Zoon Gods, die door Zijn Geest hem wederom kan doen geboren worden. En zoover zal Nicodémus ook wel komen, want de Heere zal het goede werk, dat in hem begonnen is, voleindigen, maar zoover is het nu nog niet.

Nu ziet Nicodémus in Jezus alleen nog maar den van God gezonden Rabbi, en naar dien Rabbi gaat hij heen.

Hij is niet te trots, om aan Jezus' voeten te leeren.

Maar er is bij hem nog wel menschenvrees.

Als hij naar Jezus toe gaat, is het in den nacht. Hij wil niet gezien worden; hij schaamt zich toch voor de Farizeërs.

's-Nachts gaat hij en dan moet Jezus die hem kent en weet, hoe groot zijn menschenvrees is, hem maar ontvangen.

Dit is toch geen behoorlijk uur, om een bezoek af te leggen.

Ook schijnt het niet in Nicodémus op te komen, dat de Heiland rust behoeft. En wij zouden zoo zeggen, dat Jezus hem maar aan het verstand gebracht moest hebben, dat hij op een meer gelegen tijd had terug te komen.

Maar zoo doet Jezus niet. Hij ontvangt Nicodémus op dit ongelegen uur en geeft hem antwoord op de groote vraag, die in zijn hart leeft.

Wij doen wel eens anders. Wij willen wel eens over het Koninkrijk Gods spreken, als het ons gelegen komt. En wij vinden, dat de menschen, die nog buiten staan, maar op dat uur moeten wachten. Wij zouden wel tegen een Nicodémus gezegd hebben, dat hij op den dag maar eens terug moest komen.

En daar was een mensch uit de Farizeërs, wiens naam was Nicodémus, een overste der Joden; deze kwam des nachts tot Jezus. Joh. 3 : 1 en 2a.

Gelukkig, dat Jezus zoo niet doet. Gelukkig, dat Jezus deze Nicodémus ter wille van zijn menschenvrees niet terug wijst.

Want als wij tot Jezus komen, is het, mensche-lijk gesproken, óók niet steeds ter gelegener tijd. Wij komen wel eens, als wij Jezus eerst bijna een heel menschenleven hebben laten wachten. Wij komen wel eens, als wij onze kracht, die wij Hem moesten wijden, aan allerlei onnutte dingen verspild hebben. Wij komen wel eens, als wij ons eerst lange jaren door menschenvrees, of bang voor geldelijk verlies, hebben laten terughouden.

En toch zegt Jezus: Gij komt op een gelegen tijd. Voor hem is het nooit te laat. Hij staat altijd gereed, om ons te ontvangen. Dat wil nu niet zeggen, dat wij ons gaan tot Jezus wel eens kunnen uitstellen. Want in de eerste plaats weten we niet, hoeveel tijd ons zal gelaten worden. En in de tweede plaats zal dat uitstel ons later beschuldigen en zullen we er berouw over hebben.

Jezus keurt Nicodémus' menschenvrees niet goed. En Hij keurt het mitsdien ook niet goed, dat deze overste op zoo'n ongelegen tijd komt.

Straks, als de Farizeërs er over spreken, dat ze Jezus willen vangen en dooden, komt Nicodémus in verlegenheid. Dan begint zijn hart te spreken. En dan, zonder dat hij Jezus persoonlijk durft verdedigen, spreekt hij toch in 't algemeen over het onverhoord oordeelen der Farizeërs.

Geloof maar niet, dat zijn vrees hem toen zoo blij heeft gemaakt. Geloof maar niet, dat hij het later goed heeft gekeurd, dat hij, daartoe gedreven door menschenvrees, op zoo'n ongelegen tijd is gekomen. Veel later, op Golgotha, toen heeft hij, waar hij Jezus mee van 't kruis neemt, getoond, hoe zijn menschenvrees van eens hem berouwde.

Neen, het gaan tot Jezus moeten wij niet uitstellen. Wij moeten nu gaan. Ik weet niet, wanneer gij dit lezen zult, in den vroegen morgen misschien of op den laten avond. Maar ik weet, dat het voor u nu tijd is, om tot Jezus te gaan.

Ga dan. Hij ontvangt u. Hij ontvangt u zoo goed als Nicodémus. En gij moogt er u van overtuigd houden, dat Hij de vraag kent, waarmee gij tot Hem komt, eer gij nog tot Hem spreekt. Hij zal u het antwoord geven en u leeren, hoe gij het Koninkrijk Gods moet binnengaan.

Laat u niet door menschenvrees, laat u door niets weerhouden. Ga tot Hem, die op u wacht en die u ontvangen zal, zelfs in het nachtelijk uur.

K.